

عنوان مقاله:

بررسی نقش علم گرایی در زوال معنویت با رویکرد انسان شناسانه

محل انتشار:

فصلنامه اندیشه های نوین تربیتی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

پرستو مصباحی جمشید - پژوهشگر و مدرس دانشگاه

محمد رضا سرمدی - استاد دانشگاه پیام نور تهران

خلاصه مقاله:

دوره مدرنیسم یکی از دوره های جریان ساز و مهم در تاریخ بشری است؛ به ویژه از جهت وجود علم گرایی افراطی و خدا باوری طبیعی. هدف این پژوهش بررسی تاثیرات علم گرایی بر سطوح معنوی حیات انسان با تاکید بر انسان شناسی دوره مدرنیسم است. لذا نخست زمینه و سازوکار علم گرایی بررسی شده است؛ سپس تاثیرات، ملاحظات و مداخلات تربیتی آن در حوزه گسترده معنویت مورد مذاقه قرار گرفته است. روش پژوهش توصیفی - تحلیلی است و نتایج تحقیق حاکی از این است که در اثر حرکت های تحول ساز در دوره مدرن، معنا جویی در نظام های علمی مورد بازبینی اساسی قرار می گیرد؛ به گونه ای که فرآیند معنویت زدایی اجتناب ناپذیر می شود؛ این امر به دلیل انسان شناسی غیرتوحیدی است که در این دوره بنا می شود. در این دوره به دلیل غلبه نگرش کمی در علم، تغییر تعریف فلسفی از علیت به تعریف علمی و اثرات زیست مکانیکی که همراه با پدیده تاخر فرهنگی بوده است، رویکرد علمی مرجعیت تام یافت و منجر به تضعیف معنویت گردید.

کلمات کلیدی:

علم گرایی، مدرنیسم، معنویت، انسان شناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210665>

